

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-138/2019
cu privire la demersul domnului Lilian Cociu referitor la modificarea Hotărârii
Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-28/17 din 09.03.2017

19 decembrie 2019

municipiul Chișinău

Examinând demersul domnului Lilian Cociu referitor la modificarea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-28/17 din 09.03.2017, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, pentru examinare, demersul domnului Lilian Cociu, prin care se solicită modificarea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-28/17 din 09.03.2017, prin care a fost exprimat acordul pentru suspendarea sa din funcție.

Astfel, în demers este revendicată excluderea din pct.1 al dispozitivului hotărârii consemnate *supra* a sintagmei „până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă”, care, în opinia autorului demersului, este contrară legii.

Potrivit argumentelor invocate în demers, la data de 07.10.2019 pe cauza penală de învinuire a lui Lilian Cociu a fost adoptată sentință de achitare, ceea ce generează *ex officio* restabilirea acestuia în funcție și în toate drepturile anterioare. Respectiv, pentru înlăturarea discordanțelor dintre hotărârea respectivă a Consiliului, pe de o parte, și prevederile art.55 alin.(1) și alin.(4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, coroborate cu sentința Judecătorei Chișinău din 07.10.2019, pe de altă parte, este necesară excluderea sintagmei în speță.

Adițional, autorul demersului a menționat că prin răspunsul Procuraturii Generale la cererea sa de reîncadrare în funcție, i s-a comunicat că aceasta nu poate fi admisă, deoarece în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-28/17 din 09.03.2017 s-a indicat expres că se eliberează acordul în vederea suspendării din funcție a procurorului în Procuratura municipiului Chișinău Lilian Cociu, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă.

În cadrul ședinței Consiliului, în motivarea pretențiilor înaintate, domnul Lilian Cociu a opinat faptul că prevederea textului ce necesită a fi modificat contravine exigențelor calității legii, prevăzute de art.21 și 43 din Constituție, aducând o restricție dreptului la muncă (lipsa posibilității legale de obținere a mijloacelor financiare de întreținere a familiei), precum și prezumției nevinovăției.

Pentru soluționarea demersului, Consiliul Superior al Procurorilor reține raționamentele de drept și de fapt aferente cazului în speță.

Potrivit prevederilor art.55 alin.(1) din Legea nr.3/2016 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.

Prin Hotărârea nr.12-28/17 din 09.03.2017, Consiliul Superior al Procurorilor a admis demersul Procurorului General și a eliberat acordul în vederea suspendării din funcție a procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Lilian Cociu, în legătură cu pornirea urmăririi penale.

Sintagma „până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă” consemnată în această hotărâre nu reprezintă o îngrădire a drepturilor, dat fiind că alin.(4) art.55 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură stipulează că în cazul prevăzut la alin. (1), dacă nu a fost probată vinovăția procurorului sau dacă a fost pronunțată o sentință de achitare ori de încetare a procesului penal pe motiv de reabilitare, suspendarea din funcție încetează, iar procurorul este restabilit în toate drepturile anterioare.

Analizând prevederile art.55 din Legea nr.3/2016, Consiliul observă că în conținutul normativ al acestuia nu este stipulat expres când sentința de achitare intervine drept temei de restabilire în funcție a procurorului – atunci când ea este pronunțată sau când ea devine definitivă.

Din perspectiva principiilor procesului penal hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă. Hotărârea primei instanțe rămâne definitivă:

- 1) la data pronunțării, când hotărârea nu este supusă apelului și nici recursului;
- 2) la data expirării termenului de apel:
  - a) când nu s-a declarat apel în termen;
  - b) când apelul declarat a fost retras înăuntrul termenului stabilit.

Sentința adoptată de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, la data de 07.10.2019, la care face trimitere autorul demersului, nu este una definitivă, întrucât poate fi atacată la Curtea de Apel, în termen de 15 zile.

Din informația aferentă acestui caz Consiliul constată că la data de 05.12.2019 procurorul de caz a declarat apel împotriva sentinței respective.

Totodată, art.76 lit.g) din Codul muncii prevede că contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Așadar, se constată că legislatorul a reglementat o procedură suficient de clară pentru dispunerea suspendării din funcție a procurorului și a termenului pentru care poate fi suspendat. Procedura justificată conceptual și de expunerea Curții Constituționale care statuează că o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat. Dimpotrivă, ea trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente, ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent (*Hotărârea Curții Constituționale nr.236 din 25.02.2019*).

În partea ce ține de alegațiile autorului demersului privind încălcarea prezumției nevinovăției, se relevă că, la adoptarea deciziei de suspendare a domnului Lilian Cociu din funcția de procuror, Consiliul nu s-a pronunțat prin formularea unor raționamente asupra vinovăției sau nevinovăției acestuia și nici asupra gravității acuzării în materie penală, acestea fiind chestiuni a căror soluționare intră în sfera de activitate a organelor

judiciare, ci doar a constatat că a fost pornită urmărirea penală (*Hotărârile Curții Constituționale nr.6 din 03.03.2016, §§47- 56 și nr.236 din 25.02.2019, §27*).

În acest sens, se reiterează că măsura provizorie de suspendare din funcție are ca scop principal protejarea prestigiului profesiei și a funcției exercitate și menținerea încrederii cetățenilor în actul jurisdicțional. Chiar dacă, în aplicarea art.21 din Constituție, prezumția de nevinovăție își menține valențele pe tot parcursul procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, totuși, îndepărtarea temporară a procurorului din exercițiul funcției sale se justifică pe considerentul păstrării imaginii de probitate morală și profesională ce trebuie să caracterizeze sistemul judiciar, în ansamblul său, eliminându-se astfel orice fel de suspiciuni care ar putea să umbrească ideea de verticalitate morală pe care procurorii trebuie să o demonstreze în întreaga lor activitate.

Privitor la pretențiile invocate de încălcare a dreptului la muncă, Consiliul va menționa că suspendarea din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza penală, nu poate fi percepută ca îngădire a dreptului la muncă și din considerentul că măsura suspendării este una temporară. Aceste aspecte sunt stipulate la art.55 alin.(4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, potrivit căreia dacă împotriva procurorului nu a fost probată vinovăția sau dacă a fost pronunțată o sentință de achitare ori de încetare a procesului penal, suspendarea din funcție încetează, iar procurorul este restabilit în toate drepturile anterioare. Respectiv, se menționează că există garanții suficiente în acest sens.

Restrângerea dreptului la muncă, prin suspendarea raporturilor de serviciu, este aplicată pentru salvagardarea „altui drept”, în particular, protejarea instituției și a prestigiului profesiei, prin urmare această finalitate corespunde scopului legitim constituțional.

În ansamblul reglementărilor naționale privind procedura suspendării, Consiliul invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a menționat că orice procedură penală implică unele repercusiuni asupra vieții private și de familie a individului respectiv, care nu încalcă art.8 din Convenție dacă nu merg dincolo de consecințele normale și inevitabile în asemenea situații (*Calmanovici împotriva României, 1 iulie 2008, § 137*).

Adițional, din informația analizată rezultă că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-28/17 din 09.03.2017, la care face trimitere autorul demersului, nu a fost contestată, inclusiv de către Lilian Cociu or, în aceste circumstanțe, a intrat în vigoare în condițiile legii, generând efectele juridice corespunzătoare.

Solicitarea actuală a domnului Lilian Cociu reprezintă, în esență, o contestație deghizată, fiind exprimat dezacordul cu Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-28/17 din 09.03.2017, pe care o consideră contrară legii pentru că nu ar respecta exigențele prezumției nevinovăției.

Vom menționa că în acest caz nu poate fi analizată nici ipoteza unei eventuale revizuirii, deoarece demersul domnului Lilian Cociu nu conține circumstanțe care să fie în măsură să răstoarne soluția pronunțată de Consiliul Superior al Procurorilor în privința sa. Din această perspectivă notăm că argumentele privind calitatea legii și

standardele impuse de principiul prezumției nevinovăției nu reprezintă un element de noutate și erau accesibile semnatarului prezentului demers pentru a formula, eventual, în termenul legal stabilit, o contestație împotriva acestei hotărâri.

De asemenea, nici sentința de achitare adoptată de Judecătoria Chișinău din 07.10.2019, la care face trimitere autorul demersului, nu reprezintă, în acest sens, circumstanță nouă, care să ofere o altă abordare argumentelor care au stat la baza eliberării acordului privind suspendarea din funcție a procurorului Lilian Cociu și acest argument nu întrunește condiția admisibilității, care să revendice posibilitatea re-analizării hotărârii în speță a Consiliului Superior al Procurorilor.

Procedura eliberării acordului pentru dispunerea suspendării din funcție a procurorului Lilian Cociu s-a realizat în conformitate cu prevederile normative relevante, iar soluția adoptată a fost adusă la cunoștința părților interesate, fără a fi îngrădit dreptul de contestare, fiind astfel un fapt consumat. În condițiile în care această hotărâre nu a fost contestată, ea a obținut autoritatea unui raționament consacrat, care prin aplicarea testului simetriei are valoare similară cu puterea de lucru judecat, generând efectele juridice corespunzătoare.

Redeschiderea procedurii de examinare a situației poate crea riscul atentării la principiul securității raporturilor juridice, or aspectele soluționate nu mai pot fi puse în discuție dacă examinarea a avut caracter definitiv.

Dreptul la un proces echitabil, așa cum este garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat prin prisma dispozițiilor Preambulului Convenției care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului. Unul dintre aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Ryabykh v. Russia, nr.52854/99)

După cum rezultă din analiza demersului, impedimentul pentru reîncadrarea în serviciu, pe care, de fapt, îl invocă domnul Lilian Cociu se raportează la răspunsul oferit de Procuratura Generală, care l-a informat despre imposibilitatea abrogării ordinului de suspendare din funcție pe motiv că potrivit hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor acordul în vederea suspendării a fost eliberat până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza penală.

Astfel, reglementarea raportului juridic în litigiu depășește sfera competențelor Consiliului Superior al Procurorilor și urmează să parcurgă o altă cale de soluționare.

Vom menționa, în acest context, că potrivit regulii generale suspendarea din funcție a unui procuror se dispune de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. În aceste condiții, temeiul de drept care generează îndepărtarea temporară a procurorului de la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu este actul administrativ individual, emis de către angajator (în speță – ordinul Procurorului General). Acordul scris eliberat de Consiliul Superior al Procurorilor este o pre-condiție,

un element prealabil obligatoriu pe care Procurorul General trebuie să îl obțină în această procedură pentru emiterea ordinului corespunzător, dar nu este actul administrativ care direct întrerupe raporturile de muncă, deoarece acestea se sistează doar din momentul adoptării nemijlocit a ordinului de suspendare.

Respectiv, solicitarea de reîncadrare în funcție a procurorului și argumentele acestuia în susținerea cererii sale, urmează să se raporteze la ordinul de suspendare și nu la hotărârea de eliberare a acordului pentru această măsură, căreia i se atașează doar rolul de garanție împotriva unei intervenții arbitrare în raporturile de muncă ale procurorului.

Această constatare este susținută și de faptul că în ordinul de suspendare din funcție a procurorului Lilian Cociu nici nu a fost indicată sintagma ”până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza penală”, ceea ce face ca aspectul dat să fie soluționat, cu efect de viitor, între angajator și angajat.

Dezacordul procurorului Lilian Cociu cu răspunsul Procuraturii Generale, de asemenea, reprezintă obiect al unei alte proceduri și urmează a fi soluționat nu de Consiliul Superior al Procurorilor, dar potrivit căilor de contestare prevăzute de lege pentru această situație.

În concluzie constatăm că argumentele autorului demersului nu sunt consistente pentru revizuirea și, eventual, modificarea, Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-28/17 din 09.03.2017, dat fiind că motivele invocate nu se circumscriu esenței faptelor examinate în procedura vizată de această hotărâre, iar pretinsa încălcare a drepturilor sale, așa după cum a fost ea invocată, urmează a fi soluționată și, după caz, remediată, potrivit procedurii corespunzătoare.

Analizând raționamentele consemnate *supra*, ținând cont de prevederile art.466 din Codul de procedură penală, art.76 lit.g) din Codul muncii, art.55, art.70 alin.(1) lit.n) și art.77 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca fiind neîntemeiat demersul domnului Lilian Cociu de modificare a Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-28/17 din 09.03.2017.
2. A transmite prezenta hotărâre domnului Lilian Cociu pentru informare.
3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.
4. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată în temeiul art.191 din Codul administrativ.

Membrii Consiliului Superior al Procurorilor:

Nº	<i>Prenume și Nume</i>	<i>Semnătura</i>
1.	Alexandr STOIANOGLO	<i>semnat</i>

2.	Fadei NAGACEVSCHI	<i>absent</i>
3.	Emanoil PLOȘNIȚA	<i>semnat</i>
4.	Mihail COTOROBAI	<i>absent</i>
5.	Vasile STOINOV	<i>semnat</i>
6.	Adrian BORDIANU	-
7.	Inga FURTUNĂ	<i>semnat</i>
8.	Andrei ROȘCA	<i>semnat</i>
9.	Constantin ȘUȘU	<i>semnat</i>
10.	Lilia MĂRGINEANU	<i>semnat</i>
11.	Ion GUCEAC	<i>semnat</i>
12.	Dumitru PULBERE	<i>absent</i>
13.	Lilia POTÎNG	<i>semnat</i>

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Angela MOTUZOC